

Zajímá vás historie 2. světové války a neuvěřitelné příběhy výjimečných lidí?

Pozvánka na besedu s účastníky totálního nasazení s p. JUDr R. Šírkem a p. Č. Roubíčkem v letech 1942-43 v „Říši“

Kdy? čtvrtek 2. března, 13:00 – 15:00 h
Kde? učebna F1

Koordinátor akce: prof. Váchová

Více informací o aktérech:

Pamětníci nuceného nasazení **JUDr. René Šírek a Česlav Roubíček** byli za druhé světové války nuceně nasazení v Německu u protiletectvé ochrany tzv. Luftschutzu. Oba dva pojí společné životní události. Vedle toho, že se narodili roku 1923, byli nuceně nasazení v Kielu a v Hamburku a jsou celoživotními přáteli.

Oba maturovali v roce 1942 na pražských gymnáziích. Č. Roubíček odmaturoval v den atentátu na Reinharda Heydricha (27.5.1942), R. Šírek v den vypálení Lidic (10.6.1942). Nedlouho po maturitě jim oběma přišlo předvolání z pražského magistrátu k nucenému nasazení do Německa. Začátkem října roku 1942 posléze s mnoha dalšími nuceně nasazenými z Čech a Moravy odjeli vlakem do Hamburku. Odtud byli odvezeni do přístavu Kiel, kde absolvovali hasičský výcvik u místní protiletectvé ochrany. Během bombardování Kielu a Hamburku velmi často ještě přímo během náletů, vedle hašení a odklizení trosk a obětí vyhledávali a zneškodňovali také např. nevybuchlé fosforové miny.

Po vystřídání jejich jednotky koncem roku 1943 novými příchozími z protektorátu sloužil R. Šírek až do konce války u Luftschutzu v Praze-Ruzyni a byl ještě během tohoto období tři týdny vězněn kvůli konfliktu s příslušníky české kolaborantské organizace Kuratorium pro výchovu mládeže, Č. Roubíček po návratu do protektorátu pracoval jako pomocný dělník v Pražské železářské v Kladně, později v železničních dílnách v Nymburce a během květnového povstání v Praze r. 1945 se osobně zúčastnil boju na Vršovickém nádraží.

„Feedback“ Beseda s účastníky totálního nasazení s p. JUDr R. Šírkem a p.Č. Roubíčkem v letech 1942-43 v „Říši“ 2.3. 2017

Beseda splnila má očekávání, byla jsem celkově spokojená, ale vzhledem k tomu, že to nebyla moje první beseda s pamětníky, jsem nebyla překvapena tolik průběhem akce.

Jsem ráda, že jsem se mohla této besedy zúčastnit, protože poznávat období 2. světové války prostřednictvím pamětí a osobních zkušeností lidí, kteří byli aktéry dějin, je pro mě neuvěřitelně silná a hodnotná zkušenost, která nám jedinečným způsobem danou dobu přiblíží. Je to pro nás silnější a emotivnější než jen holá fakta, která se dozvídáme na běžných hodinách dějepisu. Myslím, že této cesty a přístup k výuce bychom měli využívat daleko více. Neměli bychom moc otálet, zkusme více poznat pamětníky, dokud máme šanci, protože jsou tu ještě s námi.

Co se včerejší besedy týče, možná by byla lepší menší účast studentů, aby bylo více prostoru pro dotazy a osobní si popovídání s přednášejícími. Včera na dotazy nezbývalo moc času. Podle mě by bylo možná o něco hodnotnější, kdyby samotní pamětníci měli více prostoru mluvit. Začátek přednášky byl sice díky tématu zajímavý, ale nijak rozdílný od běžných hodin dějepisu.

V minulosti jsem se zúčastnila podobného projektu na základní škole. Tehdy se mi moc líbilo, že jsme pracovali v týmech 5-6 studentů, v rámci workshopu jsme mohli přímo s těmi lidmi mluvit, klást jim otázky. Zaznamenávali jsme si odpovědi a ty jsme pak zpracovávali do „feedbacku“ a výsledek naší práce jsme porovnávali s ostatními a publikovali. Tenkrát jsme o dějinách 2. světové války moc nevěděli a učitel do průběhu akce často vstupoval, aby nám ozřejmil některé důležité momenty, které bylo nutno znát k pochopení doby. Dnes už jsme dospělejší, nějak jsme se i historicky vyvinuli, takže nám podobné projekty mohou dát daleko více a ovlivnit nás. Moc bych se přimlouvala za realizaci podobných projektů na škole i v budoucnosti

Děkuji za akci. Moc se mi to líbilo.

Studentka 3.ročník

Téma přednášky mě velmi zaujalo, jelikož samotní účastníci 2.světové války mají možnost nám danou událost vykreslit ještě autentičtěji než ten, kdo válku sám nezažil. Osobně jsem však byla mírně zklamaná. Celou přednášku uváděl muž, který mluvil velmi monotónně a i samotné seznámení se s událostmi kolem 2.světové války mi v jeho podání přišlo nudné a nezajímavé.

Když se slova konečně ujali samotní účastníci války, tak jsme zpozorněla. Trošku mě mrzelo, že nám spíše vykreslovali průběh války než jejich samotné zážitky. Nejvíce mě bavily dotazy na konci celé přednášky, kdy se dle mého názoru muži oprostili od strohého naučeného povídání a zodpovídali dotazy studentů. Oba váleční hrdinové byli na první pohled velmi sympatičtí, překypovali energií a své vyprávění často doprovázeli vtipnými připomínkami. Skvěle se také vypořádali s technickými potížemi kolem mikrofону, které přisuzovali své neznalosti

moderních technologií. Já si však osobně myslím, že onen zrádný mikrofon akorát narušoval přednášku a hned na začátku se měl vypnout, protože pánům bylo skvěle rozumět i bez mikrofonu.

Studentka 4.ročník

